

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 6432

Doknr.
146604

Dato
24-10-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 25. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 93 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 93:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan hun vil sikre, at der findes tilbud til børn og unge i sorg i alle 98 kommuner?”

Svar:

At miste en forælder i en tidlig alder er en voldsom begivenhed, som kan ramme en familie hårdt. For nogle børn og unge kan sorgen bearbejdes med hjælp fra familien og netværket, eller med støtte fra en frivillig forening.

For andre børn og unge kan sorgen medføre et behov for yderligere støtte. Servicelovens § 11 understreger kommunernes forpligtelse til at sætte tidligt, målrettet og forebyggende ind for at undgå, at et barn eller en ungs problemer vokser sig store og nødvendiggør en mere indgribende indsats.

I de særlige tilfælde, hvor sorgen begynder at påvirke barnet eller den unges generelle udvikling og trivsel, har kommunerne samtidig en klar forpligtelse til at sikre, at barnet eller den unge får den støtte, der skal til for at bringe vedkommende tilbage i trivsel, jf. servicelovens § 52. Kommunen skal yde støtte til disse børn og unge, så de kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Kommunen skal på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barn eller unges behov vælge den foranstaltning, som bedst kan løse barnet eller den unges problemer.

Kommunen kan som led i den tidlige indsats tilbyde samtalegrupper til børn og unge. Formålet er at forebygge, at børn og unge får problemer senere. Eksempelvis kan der i samarbejde med frivillige foreninger etableres sorggrupper, som er målrettet til børn, der har mistet en forælder.

Børn, der er hårdt ramt af sorg og har brug for støtte for at komme i trivsel igen, skal hjælpes. Og den hjælp er kommunerne forpligtiget til at give.

Jeg er optaget af, at sikre et løft af det tidlige, forebyggende arbejde over for sårbare og udsatte børn og unge – det kan fx være børn i sorg. Regeringen har taget første skridt med den økonomiaftale, vi har lavet med kommunerne, hvor vi forpligter os til sammen at styrke den tidlige indsats.

Hvordan kommunen konkret tilrettelægger indsatsen for børn i sorg omkring sorg-grupper eller psykologhjælp– for eksempel i samarbejde med frivillige organisationer - mener jeg dog bedst besluttes lokalt, hvor man kender behovene.

Med venlig hilsen

Astrid Krag